

begrundede paa de Yttringer, der ere anførte i Udvalgets Betænkning. Det var ingenlunde min Mening dermed at ville sige, at Directionen for Helsebodelsesanstalten ved Vordingborg ikke maaskee kunde indføre større Besparelser, end den allerede havde bestemt sig for at indføre; det var blot Bemærkninger, jeg gjorde i Anledning af, at man i næste Finantslov ønskede at modtage saadanne Oplysninger med Hensyn til Detaillen, og derfor troede, at jeg allerede nu kunde udtale mig, som skeet er. Det hverken var eller kunde være min Mening dermed at ville udtale, at ingen yderligere Besparelse kunde gøres, thi det er Noget, der følger af sig selv, at er der Besparelser at gøre, skulle de gøres og ville de ogsaa blive gjort; men blandt saadanne Besparelser kan jeg ingenlunde antage, at det ubetinget er en Besparelse at forringe den Løn, som en Mand har, og jeg troer med Rette, men, som det nu viser sig, at der kan være Tvivl om, i en saadan Grad, at man med Visshed kan vente, at han vil gaae sin Vej. Har man en Betjent, man er særdeles vel tilfreds med, som er i en ansvarsfuld og for en saadan Anstalt særdeles vigtig Post, saa bør man søge at holde paa ham, og det kan maaskee endogsaa være meget besparende at tillægge ham en ringe Forhøielse i hans Løn. En saadan Mand kan mangan Gang gaae bort, naar han ikke faaer en Forøgelse i sin Løn; han forlader Tjenesten, og man faaer en Anden, som man ikke kan være saa vel tjent med. Den Forøgelse, der her er Tale om, kan jeg ikke se for at være særdeles stor. Seer man hen til, hvad denne Mand har haft, da han var paa Baumgartens og Buurmeisters Anstalt paa Christianshavn, og seer man tillige hen til, hvad Folk i lignende Stilling have, kan en Løn af 400 Rd., 100 Rd. for Kosten og fri Bolig ingenlunde ansees for at være noget særdeles stort. Man maa lægge Mærke til, at han — hvilket jeg allerede tilloed mig at bemærke igaar — foruden at være Maskinmester tillige er Smed og har Tilsyn med Vandledning og er en særdeles paalidelig Mand, der har paavist os Feil ved Maskineriet, som vi ikke paa anden Maade vare komne efter, og som det vilde have kostet mange hundrede Rigsdaler at vaade Bod paa, uden at man dog

vidste, hvor de vare. Vi maae husse paa, at Directionen ikke bestaaer af tekniske Folk, den er aldeles henviist til den Kyndighed, denne Mand har; den kan ikke sige til ham: Du skal gjøre det og det; thi naar han siger, det er urigtigt, maa den rette sig efter ham. Har man derfor en særdeles paalidelig Mand, maa man vogte sig meget for at stille hans Løn saaledes, at han finder sig foranlediget til at gaae, i hvilket Fald man udsætter sig for de meget store Usikkerheder, som ere forbundne med at faae en ny Mand i Tjenesten. Jeg vil ogsaa bemærke, at han ingen Fyrbøder har, han er selv Fyrbøder, og man vil kunne indsee, at en mindre sparsommelig Indfyrring kan gjøre en ganske overordentlig Skade i oekonomisk Henseende. Forsaavidt der er reist Tvivl om, hvorvidt der kan tilkomme ham noget Korntillæg, vil jeg ikke indlade mig herpaa, thi det er Thinget meget mere skiftet til at bedømme end jeg; men han er indstillet til at erholde et Gagetillæg, og dette maa jeg meget indstændig henstille til Thinget at tilstaae ham. Directionen og Anstalten ville begge være meget ilde tjente med at blive af med ham. Der er tre Personer ved Anstalten, som i højeste Maade ere betroede Folk, og disse ere: den af mig omtalte Mand, Inspecteuven og Inspectricen. Det er ikke Folk, der ere lette at erholde, og gaaer en af dem bort, er det høist vanskeligt at faae en Anden istedet. Man maa lægge Mærke til, at Patienternes Velvære i allexhøieste Maade er afhængigt af disse Personer. Det vilde derfor være meget sørgeligt, om vi skulde miste denne Betjent, paa Grund af, at Thinget ikke vil indvillige i et saa ringe Gagetillæg. — Hvad Regnskabsvæsenet angaaer, skal jeg blot bemærke, at det er meget muligt, at man kan antage en Betjent under visse Vilkaar og Betingelser, og bag efter sige til ham: Du har foruden det, der er paalagt Dig, at gjøre det og det, vil Du ikke overtage det, kan Du gaae; men dette er en Fremgangsmaade, man ikke gjerne følger i det private Liv, og jeg troer heller ikke, det vilde være passende. En anden Ting vilde det være, om det var et ubethdeligt Arbeide, der forlangtes; men bag efter at paalægge Forvalteren et Arbeide, som ikke er paalagt ham ved hans Ansættelse, og det et